

Acest minunat ascet era un simplu monah, dar plin de dragoste de Dumnezeu și de aproapele. Din toate părțile Sfântului Munte numeroși monahi alergau la el să-i primească sfaturile, dar era deosebit de iubit de monahii de la Hilandari și Sfântul Savva care vedea în el pe părintele lor duhovnicesc. Și pentru mine, Părintele Siluan mi-a fost de un mare ajutor duhovnicesc. Simțeam cum rugăciunea lui mă întărea. La fiecare dintre vizitele mele la Sfântul Munte mă grăbeam să-l vizitez. [...] Cartea vieții sale e smălțuită toată de mărgăritarele înțelepciunii și de aurul dragostei. E o carte uriașă și nestricăcioasă.

Sursa: Sfântul Nicolae Velimirovici, în necrologul dedicat Sfântului Siluan, publicat în revista misionară a eparhiei sale.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Miercuri: 02 aprilie** / 18:00 – Denie – *Canonul cel Mare*
- **Vineri: 04 aprilie** / 18:00 – Denie – *Acatistul Bunei Vestiri*
- **Sâmbătă: 05 aprilie** / 08:00 – Sfânta Liturghie și Parastas / 18:00 – Vecernia
- **Duminică: 06 aprilie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica a V-a din Post (a Cuvioasei Maria Egipteanca)*
→ *Sfântul Ierarh Eutihie, patriarhul Constantinopolului*
→ *Sfinții Cuvioși Grigorie Sinaitul și Platonida*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

CUVIOSUL SERAFIM ROSE

DESPRE SFÂNTUL
IOAN MAXIMOVICI

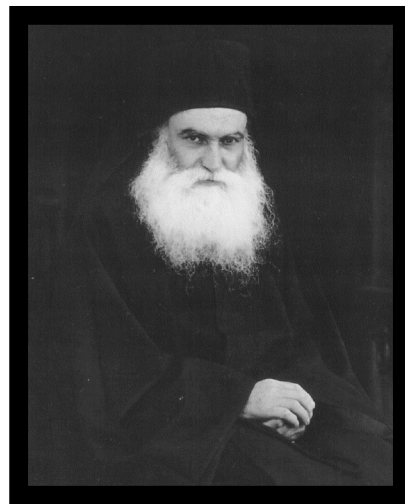
De nenumărate ori noi înșine am fost la el pentru a-i cere binecuvântarea pentru diferite lucruri – de pildă, pentru cumpărarea unei noi piese pentru tipografie – iar răspunsul său era întotdeauna același: „*Nu mă pricep la tipografie. Judecă singur ceea ce ai nevoie, cumpăr-o dacă poți și Dumnezeu îți va binecuvânta lucrarea. Dacă ceea ce faci este plăcut lui Dumnezeu, va da roade, dacă nu, Dumnezeu îți va pune astfel de piedici în cale încât să nu mai poți continua*”.

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

„Nu poți ajunge om mare (matur), până ce nu te socotești mort.
Nu poți ajunge om mare în nici un loc din lume și în nici un rang din societate:
în primul rând, câtă vreme te temi de orice este mai mic decât Dumnezeu;
în al doilea rând, câtă vreme iubești ceva ce este mai mic decât Dumnezeu și,
în al treilea rând, câtă vreme nu te obișnuiești
să socotești moartea ta ca pe ceva ce a fost,
nu ca pe ceva ce urmează să fie.”
(Sfântul Nicolae Velimirovici)

♦ Nr. 66 / 30 martie 2014 ♦

GHERONDA EFREM KATUNAKIOTUL

PENTRU CEI CU UN SERVICIU
SOLICITANT

Cu puțin timp înainte de 1980, l-a vizitat pe Starețul Efrem Katunakiotul un tânăr judecător stagiar. L-a găsit în bucătărie făcându-și rucodelia. Lua peceti dintr-o oală cu apă caldă, care fierbea încet deasupra focului, pe vatră și le sculpta.

A pus metanie și s-a așezat lângă el pe o ladă.

– Pentru ce ai venit, fiule? I-a întrebat Starețul fixându-l pe tânăr cu privirea lui pătrunzătoare.

– Am probleme, Părinte, diferite probleme.

– Cât de des te mărturisești?

– Părinte, răspunse șovăielnic tânărul, nu mă mărturisesc.

– Ei, atunci, este firesc să apară probleme.

– Dar nu am ce să mărturisesc!

– Îți voi spune eu ce să mărturisești.

Dar apoi vei merge la duhovnic? Ai văzut trecând pe drum o fată și ai gândit ceva rău. Ce spui de aceasta?

– Bine, Părinte, voi merge să mă mărturisesc. Apoi a plecat, iar după câteva luni a venit din nou.

– Bine ai venit, Eftimie! Așadar, te-ai mărturisit?

– Da, Părinte.

– Ți-a dat duhovnicul dezlegare să te împărtășești?

– Mi-a spus să mă împărtășesc o dată la cincisprezece zile.

– E bine, a spus Starețul mulțumit. Apoi ne spunea: „*Mi-am dat seama că nu avea probleme mari*”. Însă tânărul a continuat convorbirea, spunându-și necazul său, și anume că nu are timp să se roage din pricina serviciului, care îi răpește chiar și orele libere. Atunci Starețul zâmbind i-a spus:

– Îți voi arăta eu cum să te rogi, iar tu să-mi spui dacă poți sau nu.

Apoi Părintele Efrem și-a lăsat alături rucodelia, s-a ridicat în picioare și apropiindu-se de chiuveță a spus:

– Este dimineață și te-ai trezit din somn.

După aceasta Starețul a dat drumul la apă și cu mișcări simple a început să-și spele mâinile și fața, repetând cu o voce dulce și rugătoare: „*Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă*”.

Apoi s-a șters cu prosopul, continuând rugăciunea și cu chipul său luminos, s-a întors către tânăr, întrebându-l:

– Aceasta poți să o faci?

– Ei, Părinte, cum să nu pot, a mărturisit acela dezarmat.

– Însă fii atent, a continuat Starețul. Să o faci în fiecare zi, iar nu o zi da și una nu, căci Sfântul Isaac Sirul spune: „*E o mare putere în mica faptă bună, ce stăruie mereu*” [1].

– Și încă ceva, a adăugat Starețul, după ce s-a așezat pe scaun și se pregătea să-și continue rucodelia. În sala de procese, unde ești judecător, se află vreo icoană a Mântuitorului Hristos sau a Maicii Domnului?

– Da, se află.

– Așadar, înainte de începerea procesului să te întorci către icoană și să spui: „*Hristoase al meu, luminează-mă să nu nedreptățesc pe*

nici unul dintre acești oameni”. Poți să faci și aceasta?

– Da, Părinte, pot să o fac.

– Eftimie, nu trebuie să devii judecător plin ca să te poți ruga lui Dumnezeu, i-a spus Starețul zâmbind.

Dar și altora care spuneau că nu au timp de rugăciune din pricina greutăților familiale și a multelor ocupații, le spunea în mod repetat: „*Dacă eu în liniștea Katunakiei spun o sută de rugăciuni pe zi, iar voi în zarva orașului și a îndatoririlor pe care le aveți la serviciu și în familie spuneți trei rugăciuni, suntem egali*”.

L-am întrebat apoi dacă nu cumva acest număr de rugăciuni este prea mic, chiar și pentru mireni. Iar Starețul ne-a răspuns: dacă omul se obișnuiește să spună zilnic rugăciunea, chiar și de câteva ori, dar în fiecare zi, încet-încet inima lui începe să se îndulcească și va aștepta cu nerăbdare să vină acea clipă dedicată rugăciunii. Iar atunci când inima celui care se roagă se îndulcește de ea, acela de la sine va căuta să se roage mai mult.

Acest sfat l-a auzit și tânărul judecător și treptat a ajuns să iubească atât de mult rugăciunea, încât într-o zi a venit la Stareț ca să-i ceară binecuvântarea pentru a se face monah în Sfântul Munte, lucru

care s-a și întâmplat, spre bucuria noastră a tuturor.

Sursa: *Ierom. Iosif Agioritul, Starețul Efrem Katunakiotul*, traducere de Ieroschim. Ștefan Nuțescu, Schitul Lacu-Sfântul Munte Athos, Editura Evanghelistos, București, 2004, pp. 143-146

SFÂNTUL IERARH NICOLAE VELIMIROVICI

„SILUAN E MAI MARE DECÂT TOȚI CEILALȚI SFINȚI ÎN DRAGOSTEA SA!”

Siluan e mai mare decât toți ceilalți sfinți în dragostea sa! Când citești pe toți ceilalți, o disperare te cuprinde, dar niciodată nu se întâmplă așa ceva cu ceea ce a scris Siluan. Despre acest minunat monah nu se poate spune decât un singur lucru: era un suflet plin de blândețe. Nu sunt singurul care să fi simțit această blândețe, orice pelerin la Sfântul Munte care l-a întâlnit a simțit această blândețe. Siluan era un bărbat viguros, înalt; avea o barbă neagră mare și, la prima vedere, înfățișarea lui nu îl făcea atrăgător pentru cine nu-l cunoștea. Dar era de ajuns o singură conversație ca să-l iubești pe acest om. Vorbea despre nemăsurata dragoste a lui Dumnezeu și îi făcea pe păcătoși să se judece foarte sever pe ei înșiși.